

383.

U s t a w a

z dnia 8 lipca 1921 r.

w przedmiocie udzielenia Rządowi pełnomocnictw do wydawania rozporządzeń w sprawie regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami.

Art. 1. Udziela się Ministrowi Skarbu na przeciąg jednego roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy pełnomocnictw do wydawania

rozporządzeń z mocą ustawy, mających na celu regulację obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami.

Art. 2. Rozporządzenia Ministra Skarbu, wymienione w art. 1, dotyczyć mogą w szczególności: warunków nabywania i gromadzenia walut zagranicznych i dewiz, dysponowania, lombardowania i innych obrotów niemi, oraz dokonywania transakcji w tych walutach, obrotów markami polskimi w stosunku do krajów zagranicznych, wywozu za granicę walut zagranicznych i dewiz, marek polskich oraz wszelkich wogóle papierów wartościowych, wreszcie organizacji kontroli i nadzoru nad całokształtem obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi.

Art. 3. Upoważnia się również Ministra Skarbu do wydawania rozporządzeń w przedmiocie wyznaczania premji dla osób, które przyczyniły się do wykrycia przekroczeń rozporządzeń, wydanych i obowiązujących na mocy niniejszej ustawy, i ujęcia sprawców.

Art. 4. Osoby, wykraczające przeciw postanowieniom, zawartym w rozporządzeniach Ministra Skarbu, wydanych na podstawie niniejszej ustawy, ulegają karze:

- a) na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i pruskiej — więzienia do 3 lat i grzywny do 1 miliona marek, jeśli zaś przestępstwo nie wypływa z chęci zysku—tylko grzywny;
- b) na obszarze b. dzielnicy austriackiej i węgierskiej — aresztu lub aresztu ścisłego do 3 lat i grzywny do 1 miliona marek, jeśli zaś przestępstwo nie wypływa z chęci zysku—tylko grzywny.

O ile przekroczenie polega na nieuprawnionym wywozie walut zagranicznych i dewiz, marek polskich oraz wszelkich wogóle papierów wartościowych zagranicę (przemytnictwie walut i walorów), wówczas grzywna może być zwiększona do wysokości potrójnej wartości wywożonych przedmiotów.

Prócz kar powyższych może być ponadto wyrokiem sądowym orzeczona konfiskata sum pieniężnych, pozostających w związku z przestępstwem. Przy przemytnictwie walut i walorów konfiskata wywożonych wartości musi być orzeczona. Tylko w wyjątkowych wypadkach, przy zajściu nadzwyczajnych okoliczności łagodzących, i gdy stwierdzonem zostanie, że wywożone wartości nie miały być użyte do operacji handlowych i innych zarobkowych, może sąd odstąpić od orzeczenia konfiskaty nieprawnie przewożonych przez granicę wartości.

Karom wymienionym w niniejszym artykule, ulegną również osoby, winne usiłowania tych wykroczeń lub udziału w nich.

Art. 5. Osoby, skazane na karę w myśl art. 4, można wyrokiem właściwego sądu pozbawić na przeciąg czasu do lat trzech prawa prowadzenia handlu, lub zarządzania przedsiębiorstwem, albo też zajmowania się pośrednictwem handlowem.

Art. 6. Do orzekania kar w zakresie, przewidzianym w art. 4 i 5 niniejszej ustawy, powołuje się:

- a) na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i pruskiej — sądy okręgowe;
- b) na obszarze b. dzielnicy austriackiej i węgierskiej — sądy skarbowe.

Przy przestępstwach mniejszej wagi może być sprawa na wniosek prokuratora przekazana przez sąd okręgowy sądowi powiatowemu, ewentualnie sądowi pokoju; w tym wypadku można orzec obok konfiskaty

(ust. 3 art. 4) karę pozbawienia wolności do 6 miesięcy i grzywnę do 200.000 mk., lub jedną z tych kar.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Do przestępstw, popełnionych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy karne, przewidziane w ustawie z 9 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 56, poz. 347).

Art. 8. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, a na obszarze b. dzielnicy pruskiej — Ministrowi Skarbu i Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek:
Trąpczyński

Prezydent Ministrów:
Witos

Minister Skarbu:
w z. *Weinfeld*

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
w z. *Z. Seyda*